

MATTHEÛS

21:28-46

Jezus veroordeelt de godsdienstige leiders van Israël met de gelijkenissen van de twee zonen en de slechte pachters.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-28-46

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Confrontatie over Jezus' bevoegdheid	3 min	3
2	De gelijkenis van de twee zonen	6 min	5
3	De slechte pachters en de verworpen Zoon	10 min	8
4	De leiders spreken hun eigen oordeel uit	4 min	14
5	De verworpen steen wordt de hoeksteen	4 min	17
	Om verder te lezen		19

1

Confrontatie over Jezus' bevoegdheid

Op de dinsdag van de lijdensweek, de laatste week van Jezus' aardse bediening, was Jezus verwickeld in een confrontatie met de godsdienstige leiders van Zijn tijd. Zij stonden vijandig tegenover Hem en probeerden over het algemeen iets op Hem aan te merken en een of ander voorwendsel te vinden om Hem te veroordelen. Volgens Mattheüs 21:23-27 kwamen ze bij Hem met een vraag. Ze betwistten Zijn recht om de dingen te doen die Hij deed, namelijk dingen als de geldwisselaars uit de tempel verdrijven. Ze zeiden:

En toen Hij in de tempel gekomen was, kwamen de overpriesters en de oudsten van het volk naar Hem toe, terwijl Hij onderwijs gaf, en zeiden: Met welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U deze bevoegdheid gegeven?

MATTHEÛS 21:23

Hij zei:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ik zal u ook één ding vragen; als u Mij dat zegt, zal Ik u ook zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe. De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij tegen ons zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd?

MATTHEÛS 21:24-25

Dat wilden ze niet doen, omdat beide antwoorden nadelig voor hen zouden zijn. Als ze zeiden dat Johannes van God kwam, zou Jezus eenvoudigweg zeggen:

Nou, waarom geloofden jullie hem dan niet?

Als ze zeiden dat Johannes van mensen kwam, zouden ze een mening uitspreken die waarschijnlijk hun werkelijke mening was. Maar ze wisten dat die mening buitengewoon impopulair zou zijn bij het volk, dat Johannes als profeet zeer hoogachtte.

Dus gingen ze terug naar Jezus en zeiden:

En zij antwoordden Jezus en zeiden: Wij weten het niet. Hij zei tegen hen: Dan zeg Ik u ook niet met wat voor bevoegdheid Ik dit doe.

MATTHEÛS 21:27

Jezus zei:

Nou, dan vertel Ik jullie ook niet waar Mijn bevoegdheid vandaan komt.

Wat Hij zegt, is: 'Jullie zijn niet eerlijk tegen Mij. Ik heb geen verdere informatie voor jullie.'

Hij vertelt echter wel enkele gelijkenissen, en in zekere zin geeft Hij hun toch belangrijke informatie. Hier staan drie gelijkenissen achter elkaar. Ze zijn erg belangrijk omdat Jezus daarin voorzegt wat er met Israël gaat gebeuren en waarom. De eerste gelijkenis die we tegenkomen, zou de gelijkenis van de twee zonen genoemd kunnen worden. Daarna volgt de gelijkenis van de slechte pachters van de wijngaard, en vervolgens staat aan het begin van hoofdstuk 22 een gelijkenis over het bruiloftsfeest. Al deze gelijkenissen die Jezus vertelt, hebben iets te maken met de toestand van Israël in Zijn tijd.

Bedenk dat het nog ongeveer drie dagen duurde voordat Hij gekruisigd zou worden, toen Hij dit gesprek met hen voerde. De Joden zouden Hem kruisigen, en dat zou gevolgen voor hen hebben, zeer ernstige gevolgen. Hij heeft daar het een en ander over te zeggen.

2

De gelijkenis van de twee zonen

Maar laten we eens kijken naar een van deze gelijkenissen, in Mattheüs 21:28-32.

Jezus zei:

Maar wat denkt u? Iemand had twee zonen, en hij ging naar de eerste en zei: Zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken. Maar hij antwoordde en zei: Ik wil niet. Later kreeg hij berouw en ging erheen. En hij ging naar de tweede en zei hetzelfde, en deze antwoordde en zei: Ik ga, heer! Maar hij ging niet. Wie van deze twee heeft de wil van de vader gedaan? Zij zeiden tegen Hem: De eerste. Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk van God.

MATTHEÛS 21:28-31

Ze zeiden tegen Hem:

De eerste.

Jezus zei tegen hen:

Wie van deze twee heeft de wil van de vader gedaan? Zij zeiden tegen Hem: De eerste. Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk van God. Want Johannes is bij u gekomen in de weg van de gerechtigheid, en u hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd; en hoewel u dat zag, hebt u later geen berouw gehad zodat ook u hem geloofde.

MATTHEÛS 21:31-32

Dit volgt natuurlijk op wat Hij eerder tegen hen had gezegd:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ik zal u ook één ding vragen; als u Mij dat zegt, zal Ik u ook zeggen met welke bevoegdheid Ik deze dingen doe. De doop van Johannes, vanwaar was die, uit de hemel of uit de mensen? En zij overlegden met elkaar, en zeiden: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij tegen ons zeggen: Waarom hebt u hem dan niet geloofd?

MATTHEÛS 21:24-25

Ze wilden geen antwoord geven. Hij zegt: ‘Jullie wilden Johannes eenvoudigweg niet geloven. Jullie lijken op die zoon in de gelijkenis die zei:

Ik ga, meneer, toen de vader zei:

Maar wat denkt u? Iemand had twee zonen, en hij ging naar de eerste en zei: Zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken.

MATTHEÛS 21:28

Hij zei:

En hij ging naar de tweede en zei hetzelfde, en deze antwoordde en zei: Ik ga, heer! Maar hij ging niet.

MATTHEÛS 21:30

maar hij ging nooit.’ Hij diende zijn vader nooit echt.

De tollenaars en de hoeren leken meer op de zoon die, toen God zei: ‘Ga naar Mijn wijngaard,’ antwoordde: ‘Geen sprake van. Ik ga U niet gehoorzamen,’ maar daarna berouw kreeg en het wel deed. Tollenaars, hoeren en dat soort mensen waren mensen die Gods wetten en Gods geboden overtraden. Maar toen ze Johannes hoorden prediken, en velen van hen later Jezus hoorden prediken, keerden ze zich af van hun slechte levenswandel en werden ze volgelingen van Hem.

De overpriesters en de Farizeeën hadden geen enkel respect voor deze mensen, deze tollenaars en prostituees die zich hadden bekeerd en nu Jezus volgden. Ze beschouwden hen als het uitschot van de aarde. Maar Jezus zei dat zij in werkelijkheid degenen zijn die de wil van de Vader doen.

Er zijn twee zonen, die allebei van hun vader te horen krijgen: 'Ga in de wijngaard werken.' De volgende gelijkenis gaat ook over een wijngaard. Israël is de wijngaard, en in de wijngaard werken zou betekenen dat je in Israël werkt en daar doet wat God wil dat er gedaan wordt.

Wat wilde God dat er in Israël gedaan werd? God wilde dat Israël gerechtigheid en recht voortbracht. Hij wilde dat Zijn volk zich daarvoor inzette, heilig was en Hem verheerlijkte. Sommigen zeiden: 'Goed, God, we zullen het doen,' zoals de zoon die zei: 'Ik ga. Ik ben onderweg,' maar nooit ging. Er zijn mensen die beweren God te gehoorzamen, maar dat niet doen. Ze beweren de wil van God te doen en doen allerlei godsdienstige dingen, zodat het lijkt alsof ze de wil van God doen. Maar ze gehoorzamen Hem nooit echt. Ze onderwerpen zich nooit werkelijk aan Hem. Dat was het geval met de overpriesters. Maar er zijn anderen die heel duidelijk God niet volgen en ook niet doen alsof.

Over de eerste zoon staat er:

Maar hij antwoordde en zei: Ik wil niet. Later kreeg hij berouw en ging erheen.

MATTHEÛS 21:29

en ze gaan hun eigen gang. Ze doen niet alsof. Ze zijn geen huichelaars. Ze doen niet alsof ze gehoorzamen. Ze zijn niet godsdienstig. Ze leven in hun zonden. Maar als ze zich later bekeren, is hun latere toestand toch beter dan de toestand van de eerste groep. Het is beter iemand te zijn die ongehoorzaam was, zich daarna bekeerde en nu gehoorzaam is, dan iemand te zijn die al die tijd alleen maar heeft gedaan alsof hij gehoorzaam was, maar dat nooit is geweest.

Jezus zei dat de godsdienstige leiders van Israël behoorden tot het soort mensen dat deed alsof het God gehoorzaamde, maar dat niet deed. De zondaars, de tollenaars en de hoeren die zich bekeerden toen Johannes predikte, waren als mensen die de wil van God hadden verworpen, maar daarna van gedachten veranderden en terugkwamen. Jezus zei tegen de overpriesters:

Want Johannes is bij u gekomen in de weg van de gerechtigheid, en u hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd; en hoewel u dat zag, hebt u later geen berouw gehad zodat ook u hem geloofde.

MATTHEÛS 21:32

Met andere woorden, jullie zagen dat sommige mensen behoud ontvingen, maar jullie volgden hun voorbeeld niet. Jullie zagen dat sommige mensen God gehoorzaamden, maar jullie probeerden je niet bij hen aan te sluiten of tot hen te behoren.

3

De slechte pachters en de verworpen Zoon

Jezus vertelt deze andere gelijkenis, die ook over een wijngaard gaat. Die staat in Mattheüs 21:33:

Luister naar een andere gelijkenis. Er was iemand, een heer des huizes, die een wijngaard plantte. Hij zette er een omheining omheen, groef er een wijnpersbak in uit en bouwde een toren. En hij verhuurde hem aan landbouwers en ging naar het buitenland.

MATTHEÛS 21:33

Laat me dit uitleggen voordat ik verder lees in de gelijkenis. In Israël waren er in die tijd mensen die rijk genoeg waren om land te bezitten, en mensen die niet rijk genoeg waren om land te bezitten. Een van de manieren waarop die laatste groep in zijn

levensonderhoud kon voorzien, was door een deel van het land van een landeigenaar te pachten en dat te bewerken, of er, zoals in dit geval, een wijngaard aan te planten. Vervolgens betaalden ze de pacht voor het land met een bepaald percentage van wat het land voortbracht. De pachters op het land mochten de winst houden van wat ze voortbrachten, maar een deel van de opbrengst moest als pacht voor het land aan de landeigenaar worden gegeven.

Dat is wat we hier hebben. Een man plantte een wijngaard aan en verpachtte die aan pachters. De afspraak was dat zij hem ieder jaar tijdens de druivenoogst een deel van de druiven of de wijn moesten geven als onderdeel van de pacht die ze voor zijn land betaalden. De eigenaar stuurt zijn dienaren naar deze wijnbouwers om de opbrengst ervan in ontvangst te nemen.

En de landbouwers namen zijn dienaren, sloegen de één, doodden een ander, en stenigden een derde. Nogmaals stuurde hij andere dienaren, meer in aantal dan de eerste, en zij deden met hen hetzelfde. Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe en zei: Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben. Maar toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf houden. Toen ze hem gegrepen hadden, wierpen zij hem buiten de wijngaard en doodden hem. Wanneer dan de heer van de wijngaard komen zal, wat zal hij met die landbouwers doen?

MATTHEÛS 21:35-40

Wat beeldt deze gelijkenis uit? Over de identiteit van de wijngaard kan geen twijfel bestaan. De gelijkenis begint zo:

Luister naar een andere gelijkenis. Er was iemand, een heer des huizes, die een wijngaard plantte. Hij zette er een omheining omheen, groef er een wijnpersbak in uit en bouwde een toren. En hij verhuurde hem aan landbouwers en ging naar het buitenland. Toen de tijd van de vruchten naderde, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers om zijn vruchten te ontvangen.

MATTHEÛS 21:33-34

De bijzonderheden waarmee deze gelijkenis begint, zijn zo gekozen dat ze lijken op een gelijkenis in het boek Jesaja, die op een heel vergelijkbare manier begint.

In Jesaja, hoofdstuk 5, staat in vers 1:

Ik wil graag voor mijn Beminde zingen, een lied van mijn Geliefde over Zijn wijngaard. Mijn Beminde had een wijngaard op een vruchtbare heuvel.

JESAJA 5:1

Vers 2:

Hij spitte hem om en zuiverde hem van stenen, Hij beplante hem met edele wijnstokken. In het midden ervan bouwde Hij een toren, en hakte ook een perskuip daarin uit. Hij verwachtte dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij bracht stinkende druiven voort.

JESAJA 5:2

Hier plant God Zijn wijngaard en verwacht Hij goede druiven, maar Hij kreeg wilde druiven. Jesaja 5:7 zegt:

Want de wijngaard van de HEERE van de legermachten is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn Zijn lievelingsplant. Hij verwachtte goed bestuur, maar zie, het werd bloedbestuur, gerechtigheid, maar zie, het werd geschreeuw.

JESAJA 5:7

—dit is de vrucht die Hij wil—

God zocht recht en gerechtigheid. Dat is de vrucht die Hij wilde, en Hij plantte een wijngaard, namelijk Israël, om die voort te brengen.

Hier zien we dat Jezus dezelfde beeldspraak gebruikt: een wijngaard, een omheining eromheen, een wijnpers en een toren. Het is allemaal hetzelfde als in Jesaja, hoofdstuk 5. Jezus geeft er echter een iets andere wending aan. Hij zegt:

Luister naar een andere gelijkenis. Er was iemand, een heer des huizes, die een wijngaard plantte. Hij zette er een omheining omheen, groef er een wijnpersbak in uit en bouwde een toren. En hij verhuurde hem aan landbouwers en ging naar het buitenland. Toen de tijd van de vruchten naderde, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers om zijn vruchten te ontvangen.

MATTHEÛS 21:33-34

De wijnbouwers vertegenwoordigen de leiders van Israël in elke tijd. Zij zijn degenen die het volk zo op de weg van gerechtigheid en recht moeten leiden dat God tevreden kan zijn met de vrucht van dat volk. Over het algemeen waren de leiders van Israël echter meestal geen rechtvaardige mannen. De koningen van Israël waren goddeloze mannen. De rechters waren corrupt. De priesters en vele anderen die in Israël gezag hadden, waren gedurende hun hele geschiedenis goddeloze mannen.

God stuurde Zijn boodschappers om de vrucht in ontvangst te nemen. Deze boodschappers waren de profeten in het Oude Testament. De boodschap van de profeten was gewoonlijk: God verlangt recht, God verlangt barmhartigheid, God verlangt gerechtigheid. Met andere woorden, zij vroegen de pachters van de wijngaard om de vrucht voort te brengen. En toch werden de profeten precies zo behandeld als Jezus zei. Sommigen werden geslagen, sommigen werden gedood, sommigen werden gestenigd. Hij stuurde anderen, er werden meer profeten gestuurd, en met hen deden ze hetzelfde. Zo stuurde God gedurende de hele periode van het Oude Testament Zijn profeten naar Israël om te proberen hen ertoe te bewegen de vrucht van recht en gerechtigheid voort te brengen.

Toen zei Jezus:

En de landbouwers namen zijn dienaren, sloegen de één, doodden een ander, en stenigden een derde. Nogmaals stuurde hij andere dienaren, meer in aantal dan de eerste, en zij deden met hen hetzelfde. Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe en zei: Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben. Maar toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf houden. Toen ze hem gegrepen hadden, wierpen zij hem buiten de wijngaard en doodden hem. Wanneer dan de heer van de wijngaard komen zal, wat zal hij met die landbouwers doen?

MATTHEÛS 21:35-40

Dat brengt ons in de geschiedenis duidelijk voorbij de tijd van de profeten van het Oude Testament, naar de komst van Jezus. Merk je op dat Jezus zei: 'Als laatste van allen stuurde hij zijn zoon'? Dat is iets heel belangrijks. Veertienhonderd jaar lang, vanaf de tijd van Mozes tot de tijd van Christus, gaf God Israël die gelegenheid om de vrucht voort te brengen. God stuurde profeten om haar aan te moedigen dat te doen. Israël gehoorzaamde niet, maar Hij stuurde steeds meer profeten. Ze sloegen de profeten en doodden de profeten, maar God bleef meer profeten sturen. Maar als laatste van allen stuurde Hij Zijn Zoon.

Dat 'als laatste van allen' is heel veelzeggend, want het betekent hetzelfde als wat Jezus zei toen Hij de vijgenboom vervloekte:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Laat niemand meer vrucht van u eten in eeuwigheid! En Zijn discipelen hoorden het.

MARKUS 11:14

De verwerping van Jezus was de laatste kans die Israël, als natie, ooit zou krijgen om als natie Gods volk te zijn. Dat betekent niet dat Joodse mensen tegenwoordig niet behouden kunnen worden, verre van dat. De apostel Paulus was een Jood, de discipelen waren Joden, en er zijn veel behouden Joden. Maar Joden moeten tegenwoordig op dezelfde manier behouden worden als heidenen: niet als onderdeel van Israël, maar doordat ieder van hen persoonlijk behouden wordt door zich in geloof tot Christus te keren.

In het Oude Testament werd de hele natie Israël beschouwd als Gods volk, maar dat is niet langer waar. Want God stuurde hun als laatste van allen Zijn Zoon en zei:

Mijn zoon zullen ze vast wel respecteren.

En toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze tegen elkaar:

Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf inpikken.

Ze grepen hem, wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem.

Dit is natuurlijk een voorstelling van de manier waarop de leiders van Israël Jezus behandelden, op dezelfde manier als hun voorouders de profeten hadden behandeld. Het idee hier is dat ze zagen dat Jezus de erfgenaam was. Dat wil zeggen: Hij was de Zoon van de eigenaar. Ze zagen Jezus, de Zoon van God, komen en Gods belangen en Gods eisen aan de leiders van Israël voorhouden. Dat stond hun niet aan. Als ze Jezus hadden erkend, hadden ze Hem als Koning moeten toelaten. En wat zou dat met hen doen? Wat zou dat met hun gezagsposities doen? Zij waren beslist niet het soort mensen dat Hij aan de macht zou stellen.

Daarom konden ze, aangezien ze de macht al in handen hadden, hooguit hopen Hem uit de weg te ruimen. Dan konden ze de machtspositie behouden die Hij kwam innemen. Hij was de Koning der koningen, maar zij wilden Hem doden, zodat zij het gezag konden behouden. Ze zeiden in feite:

Maar toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden zij onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis voor onszelf houden.

MATTHEÛS 21:38

Dat was hun drijfveer. Ze wilden zich niet aan Christus onderwerpen en hun eigen gezagsposities opgeven, dus doodden ze Hem.

4

De leiders spreken hun eigen oordeel uit

Nadat Jezus deze gelijkenis had beëindigd, stelde Hij in vers 40 deze vraag:

Wanneer dan de heer van de wijngaard komen zal, wat zal hij met die landbouwers doen?

MATTHEÛS 21:40

Hij laat het aan Zijn toehoorders over om te bepalen wat een rechtvaardige straf zou zijn voor zulke goddeloze mannen als degenen die in deze gelijkenis worden beschreven. Zijn toehoorders geven dit antwoord:

Zij zeiden tegen Hem: Hij zal die kwaaddoeners een kwade dood doen sterven en zal de wijngaard aan andere landbouwers verhuren, die hem de vruchten op hun tijd zullen geven.

MATTHEÛS 21:41

Ze beseften niet dat Hij het over hen had. Daarom hadden ze het over zichzelf toen ze zeiden dat de eigenaar van de wijngaard zou komen, die mensen jammerlijk zou ombrengen en de wijngaard aan iemand anders zou geven. Natuurlijk zei Jezus:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Het punt hier is dat Jezus deze mensen ertoe bracht hun eigen oordeel over zichzelf uit te spreken. Dat deed Hij door een gelijkenis te vertellen waarvan ze niet beseften dat die over henzelf ging. Daardoor verblindde hun menselijke eigenbelang hen niet bij het vormen van een objectief oordeel. Als iemand zegt: ‘Welke straf denk je dat je verdient voor de verkeerde dingen die je hebt gedaan?’, dan is de kans groot dat je jezelf gaat rechtvaardigen, uitvluchten bedenkt, je schuld kleiner maakt en jezelf er vrij gemakkelijk van af laat komen. Maar als je denkt dat je een verhaal hoort over iemand anders dan jezelf, ben je misschien objectiever en besef je hoe zwaar de straf is die de persoon in kwestie verdient.

Weet je nog dat David overspel had gepleegd met Bathseba en haar man had vermoord? De profeet Nathan kwam naar hem toe en zei dat er een arme man was die een schaap had, en het was het huisdier van het gezin. Hij had er maar één. Aan de overkant woonde een andere man die rijk was en een grote kudde had, met allerlei schapen. Deze rijke man kreeg een gast op bezoek en wilde hem bij het avondeten wat lamsvlees voorzetten. Daarom doodde hij het ene lam van zijn buurman in plaats van een van zijn eigen schapen te doden. David was woedend en zei:

Die man moet dood.

Nathan had dit voorgesteld alsof het een werkelijke zaak van iemand in het koninkrijk betrof, en aan David werd als koning gevraagd daarover een oordeel te vellen. David was herder geweest. Hij had vaak zijn slaap opgeofferd om te voorkomen dat er schapen werden gestolen. Dat lag gevoelig bij hem. Toen hem een verhaal werd verteld over iemand van wie het enige schaap werd gestolen door een man die het niet eens nodig had omdat hij er vele had, werd hij woedend en zei hij:

Die man moet dood.

Toen zei Nathan natuurlijk:

Jij bent die man.

Daarmee bedoelde hij: jij hebt in wezen gedaan wat deze man heeft gedaan, en nu heb je het oordeel over jezelf uitgesproken. Nathan vertelde het verhaal op die manier omdat hij het natuurlijke eigenbelang moest zien te omzeilen. Dat eigenbelang zou er waarschijnlijk voor hebben gezorgd dat David zijn eigen zaak niet helemaal objectief beoordeelde. Als je denkt dat je een oordeel velt over iemand anders dan jezelf, ben je eerder objectief.

Dat is wat Jezus hier met deze overpriesters en Farizeeën deed. Hij vertelde hun een verhaal over een aantal door en door verdorven mannen die ten onrechte dienaren doodden en zelfs de zoon van de eigenaar van de wijngaard doodden. Hij zei:

Wat moet hij nu met die mensen doen?

Zij zeiden:

Zij zeiden tegen Hem: Hij zal die kwaaddoeners een kwade dood doen sterven en zal de wijngaard aan andere landbouwers verhuren, die hem de vruchten op hun tijd zullen geven.

MATTHEÛS 21:41

Ze spraken daarmee hun eigen vonnis uit, en het was juist. Dat is wat hij behoorde te doen, en dat is wat Hij zou gaan doen. Dat deed Hij trouwens in het jaar 70 na Christus. God kwam om Israël te oordelen. Hij nam het koninkrijk van hen af. Hij nam hun land van hen af. Hij nam hun voorrechten van hen af. Hij gaf het aan iemand anders, de gemeente, die de vruchten ervan zal voortbrengen.

5

De verworpen steen wordt de hoeksteen

Jezus zei tegen hen:

De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden. Dit is door de HEERE geschied, het is wonderlijk in onze ogen.

PSALMEN 118:22-23

Het citaat komt uit Psalm 118, de verzen 22 en 23. Interessant genoeg werd enkele verzen verderop in diezelfde Psalm al eerder in dit hoofdstuk door de mensen geciteerd, toen Jezus op een ezel Jeruzalem binnenreed. Zij zeiden:

Gezegend wie komt in de Naam van de HEERE! Wij zegenen u vanuit het huis van de HEERE.

PSALMEN 118:26

Ook dat was een citaat uit Psalm 118.

Nu citeert Hij die Psalm opnieuw en zegt Hij tegen Zijn tegenstanders:

Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?

MATTHEÛS 21:42

Hij verwijst hiermee naar het volgende. God bouwt een gebouw. Israël is dat gebouw, en de bouwers zijn als de pachters van de wijngaard: de leiders van Israël, die Israël behoren op te bouwen. God levert de materialen, en daar komt een steen die Hij door hen in het gebouw wil laten plaatsen. Deze steen is Jezus. Ze willen Hem niet, omdat ze hun eigen bouwtekening hebben en Hij niet in hun bouwtekening past. Dus verwerpen ze Hem.

Hij zegt dat de Schrift zegt dat de steen die de bouwers verwierpen, de voornaamste hoeksteen van een nieuw gebouw is geworden. God vervangt het oude gebouw, Israël. De leiders van Israël hadden geen enkele plaats voor Jezus, en daarom laat God hun huis woest achter en gaat Hij een nieuw gebouw bouwen. Hij gaat een nieuwe gemeente bouwen, een nieuwe tempel.

Hij zegt in vers 43:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Zoals zij zeiden dat hij de wijngaard van die verdorven mannen zou afnemen nadat hij hen had vernietigd, en hem aan iemand anders zou geven die hem de vruchten op de daarvoor bestemde tijden zou afdragen, zo zei Jezus:

Precies. Goed idee. God gaat het koninkrijk van jullie, Israël, afpakken en het aan een ander volk geven.

Dat is in wezen wat er is gebeurd.

Hij zegt:

En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

MATTHEÛS 21:44

De verwijzing naar het vallen op de steen is een toespeling op Jesaja hoofdstuk 8, waar stond dat Jezus een steen des aanstoets zou zijn en dat mensen over Hem zouden vallen en gebroken zouden worden. Wanneer er wordt gesproken over de steen die op iemand valt en hem tot poeder vermaalt, is dat een beeld uit Daniël hoofdstuk 2. Daar groeit de grote steen uit tot een grote berg die de aarde vult en alle andere metalen van het beeld dat Nebukadnezar zag, verbrijzelt, Daniël 2:44. Jezus zinspeelt op twee verschillende passages uit het Oude Testament.

Er staat:

En toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen van Hem hoorden, begrepen zij dat Hij over hen sprak. En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij waren bevreesd voor de menigten, omdat die Hem voor een profeet hielden.

MATTHEÛS 21:45-46

Net zoals ze bang waren om hun ware gevoelens over Johannes de Doper uit te spreken, waren ze bij deze gelegenheid bang om Jezus gevangen te nemen. Ze moesten een subtielere manier vinden om dat te doen, en dat deden ze kort daarna.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:23
- Mattheüs 21:24-25
- Mattheüs 21:27
- Mattheüs 21:28-31
- Mattheüs 21:31-32
- Mattheüs 21:28
- Mattheüs 21:30
- Mattheüs 21:29
- Mattheüs 21:32
- Mattheüs 21:33
- Mattheüs 21:35-40
- Mattheüs 21:33-34
- Jesaja 5:1
- Jesaja 5:2
- Jesaja 5:7
- Markus 11:14
- Mattheüs 21:38

- Mattheüs 21:40
- Mattheüs 21:41
- Mattheüs 21:43
- Psalmen 118:22-23
- Psalmen 118:26
- Mattheüs 21:42
- Mattheüs 21:44
- Mattheüs 21:45-46

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.